

РЕШЕНИЕ

№ 3746

гр. София, 03.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Луиза Христова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разглежда дело номер **4943** по описа за **2012** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Б. П. Д. от [населено място], срещу решение /без номер/ от 02.04.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 21192/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 22 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 93297 от 19.09.2011 г., издадено от Началник на Административно-наказателна дейност при отдел „Пътна полиция” – СДВР.

С оспореното НП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева на основание чл. 179, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за извършеното административно нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-1959/27.11.2007 г. са му отнети 9 контролни точки.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че фактическите обстоятелства, относими към спора са възприети погрешно, както от административно-наказващия орган, така и от първоинстанционния съд. Касаторът посочва, че се е движел в колона съвсем бавно, като непрекъснато е наблюдавал пътната обстановка в огледалото за обратно виждане. Когато решил да извърши маневра десен завой, той е забелязал успоредно с него движещ се велосипедист, който в същия момент загубил равновесие и паднал на

тротоара. При падането той закачил с предната си гума, дясната част на веждата на управлявания от Д. автомобил. В случай, че е ударил велосипедиста, следите по колата са щели да бъдат съвсем други.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, II касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя, който не е бил очевидец на нарушението.

От събраните доказателства СРС е установил, че на 07.09.2011 г. в [населено място], касаторът Д. е управлявал по [улица], в посока към [улица] лек автомобил марка „Лендроувър“, с ДК [рег.номер на МПС]. На кръстовището с [улица] той предприел маневра десен завой към находяща се там автокъща за употребявани автомобили. В същият момент от дясната страна на управлявания от Д. автомобил се движел велосипед, управляван от В. Р.. В момента на извършване на маневрата между двете ППС настъпило ПТП. На място били извикани служители на отдел „Пътна полиция“, които снели обяснения от участниците, съставили протокол за ПТП и скица. Установените обстоятелства им дали възможност да приемат, че Д. е нарушил чл. 25, ал. 2 от ЗДвП.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 93297/07.09.2011 г. връчен на Д., който го подписал с възражение, посочвайки, че преди да извърши десен завой е дал мигач, а велосипедистът е бил длъжен да спре, вместо да се опитва да го изпревари.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, II касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение Д. е бил уведомен лично чрез изпращане на съобщение, на 09.04.2012 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 23.04.2012 г. /вх. 18085/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Изложени са подробни мотиви, в които последователно е отговорено на оплакванията на

жалбоподателя и които се споделят от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Правните изводи са логически издържани и са направени след обстоен анализ на фактите. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната.

Оплакванията изложени в касационната жалба са неоснователни.

По отношение на представените пред първоинстанционния съд нотариално заверени свидетелските показания, настоящият съдебен състав намира, че същите не следва да бъдат обсъждани, поради факта, че в НПК не е предвиден такъв способ за събиране на доказателства. За касатора е съществувала правната възможност да поиска допускане до разпит на свидетели при режим на довеждане или на призоваване, ако е считал, че чрез техния разпит са щели да бъдат установени важни за спора факти.

Лишено от правна опора е и твърдението, че велосипедистът се е блъснал сам управлявания от него автомобил. Посоката на движение на двете ППС, участващи в ПТП е установена от съставените от полицейските служители документи – скица и протокол. Съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. В разглеждания казус не е спорно, че велосипедистът Р. се движел успоредно в дясно на управлявания от касатора автомобил, при което последният е бил длъжен да го пропусне да премине, преди да извърши предприетата от него маневра десен завой.

Независимо от всички, изложени от касатора доводи, следва да се отбележи, че по силата на чл. 5, ал. 2 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства, т.е. за Д. е съществувало задължението да пропусне движещия се успоредно велосипедист.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 02.04.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 21192/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 22 състав.

Решението е окончателно.